

DOBRY PASTYŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 12 / ČÍSLO 2 / ČERVEN 2008

**Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se!
Mírnost vaše známa bud' všechněm lidem.
Pán je blízko.**

Fil 4,4

Duch svatý a Jeho moc v našem životě

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu, událostí, která se stala v Jeruzalémě v padesátý den po zmrtvýchvstání v Jeruzalémě, se započala doba vzniku církve. Význam této události zasahuje až do naší situace a ovlivňuje život křesťanů v celém světě i v dnešní době. V redakční radě Dobrého pastýře jsem byl pověřen, abych se alespoň stručně vyjádřil k tématu: „Duch svatý a Jeho moc v našem životě.“ S pomocí Boží se o toto sdílení pokusím a věřím, že Duch svatý doplní to, co jsme slyšeli a nad čím jsme se zamýšleli v neděli Svatodušní. Celé zamýšlení je na základě bibl. textu Skut. 10,42-46a. Událost vylití Ducha svatého se stala ve shromáždění apoštolů a církve. Ve Skut. 2 kap. čteme, že znakem touhy po nových věcech bylo stálé společenství Ježíšových učedníků naplněné chválením Boha. Skutečnost moci Ducha svatého shromáždila množství lidí, celý zástup. To byl počátek projevů Ducha svatého. Nejdříve došlo k proměně srdce apoštola Petra. Stejně tak jde o proměnu srdce každého z nás. Nebyl způsobit ke službě pohanům - stál nad nimi. Bůh ho oslovil, ale on se bránil. Bůh ho oslovil třikrát ve vidění. Petr pochopil a přijal pozvání do domu Korneliova. Důležitá je touha Korneliova i jeho důvěra, že mu Bůh pošle svého svědka. Kornelius v této důvěře zve i jiné. Je zde horlivost a misijní odvaha. Petr začíná ukázáním na Krista. Hovoří o pověření ke kázání a ke svědectví. Jádrem zvěsti je v tom, že odpuštění hříchů vezme každý skrze jméno Kristovo, kdo uvěří v Něho. Než Petr domluvil - potvrdil Bůh jeho slova sesláním Ducha svatého. Projevilo se to vroucími modlitbami ve všech jazycích zastoupených v tomto shromáždění i v jazyce u vytržení v Duchu svatém.

Na závěr několik vět k úvodnímu tématu:

Mocné zásahy Ducha svatého do mého a našeho života. Vyrostl jsem v průměrné evangelické rodině. Sborového života jsem se zúčastňoval jen sporadicky. Přesto jsem byl považován za „dobrého křesťana.“ V 18 ti letech na pohřbu mé maminky se mě dotkl Duch svatý a já jsem změnil svůj vztah k Pánu Bohu i k životu s ním. Druhý dotek moci Ducha svatého jsem prožil v Armádě spásy v Praze. Další životní rozhodnutí jsem činil v souladu s Duchem svatým. Manželství, rodina, služba kazatele! Moc Ducha svatého se projevovala různě - dle situace.

Pro Dobrého pastýře 17. 5. 2008 připravil Bronislav Kielar

60 let od vyhlášení samostatnosti státu Izrael

Ve středu 14. května 2008, si připomněl celý Izrael 60. výročí od vyhlášení své samostatnosti. My křesťané cítíme k tomuto národu velikou vděčnost, protože je pro nás živoucím důkazem o pravdivosti biblických proroctví. Tehdy, před 60 lety, pronesl David Ben Gurion, první ministerský předseda nového státu, tato památná slova: „**Dva tisíce let jsme čekali na tuto hodinu, a nyní se tak stalo. Když se čas naplní, nemůže se Bohu nic protivit.**“ Poté zaznělo jméno nového státu „Izrael“, a bylo proneseno hebrejské pozhennání.“ Počátky Izraele jako národa sahají do doby asi 1200 let před Kristem, kdy

Izrael, nejprve pod Mojžíšovým a poté Jozuovým vedením, došel do země zaslíbené, tedy na území, kam se po téměř 2000 letech, kdy byl doslova rozprášen po celém světě, mohl znovu navrátit a založit svůj první samostatný stát. Žijeme v úžasné době, můžeme na vlastní oči pozorovat velmi těžký a úporný, každodenní, již 60 let trvající boj Izraele o své nezadatelné právo žít a pracovat v míru a pokoji. Opravdu je to boj, téměř každý den v tomto boji někdo umírá, jak na izraelské, tak na palestinské či arabské straně. V Bibli se však můžeme dočíst o mnoha proroctvích, která Izraeli předpovídají jeho

opětovnou obnovu. Například prorok Zachariáš prorokoval: „**Toto praví Hospodin zástupů: Opět budou sedat na náměstích Jeruzaléma starci a stařeny, každý s holí v ruce pro vysoké stáří. Náměstí toho města budou plná chlapců a děvčat; ti si budou hrát na jeho náměstích.**“ Zach 8,4. Jsme svědky toho, jak se naplňuje jeho proroctví: „**Toto praví Hospodin zástupů: Hle zachráním svůj lid ze země východní i ze země, kde slunce zapadá. Přivedu je a budou bydlet v Jeruzalémě. Budou mým lidem a já jim budu Bohem věrným a**

spravedlivým.“ Zach 8,7. Desítky a stovky židů z celého světa se během těch uplynulých 60 let navrátilo zpět do své vlasti. Jeruzalém se skutečně začal naplňovat. Problémem ovšem zůstávají neustálé teroristické útoky ze strany arabských států a Palestiny. I samotný Jeruzalém je rozdělen na židovskou a arabskou část. Je to město židů mnoha národností, ale také město, které se stalo domnělým centrem jiných náboženství zejména Islámu.

R. Rosický

Podle průzkumů Židé opouštějí Jeruzalém

Nový průzkum ukázal, že od roku 1990 do roku 2006 se z Jeruzaléma odstěhovalo asi 100 000 židovských obyvatel, kteří zvolili raději bydlení na předměstí kvůli nižším cenám a vyšší životní úrovni. V roce 1967 tvořili Židé 74% obyvatel Jeruzaléma; od té doby však činil nárůst arabského obyvatelstva 268%, zatímco židovského pouze 143%. Jeruzalém má nyní 750 000 obyvatel - 500 000 židovských a 250 000 arabských. Poměr je

tedy asi 66% ve prospěch Židů, což je pokles oproti roku 1967 o osm procentních bodů. „Problém je, že Jeruzalém není dostatečně atraktivní pro mladé lidi a střední třídu. Statistiky jasně ukazují, že vládě se nepodařilo realizovat politiku, která by zajistila udržení židovské většiny v tomto městě,“ říká Dr. Maya Chošen, redaktorka jeruzalémské Statistické ročenky.

ICEJ News

Několik čísel o Židech

1. Počet židů se za posledních 27 let snížil o 2,24 milionů. V současné době žije na světě přibližně 7,76 milionů Židů kromě těch, co žijí ve státě Izrael. V Izraeli je počet obyvatel 7,2 milionů, z toho 5,4 milionů Židů. Celkem tedy nyní na světě žije 13,16 mil. Židů. Od roku 1980, kdy jich bylo 12,6 mil. tedy v průměru vzrostl počet Židů o 1,6 %. Pro srovnání na Západním břehu Jordánu je roční nárůst počtu Palestinců 4%.

druhý Žid zachovává příkázání a například neuzavírá manželství s nežidovkou. Na Východě, na příklad v Rusku či na Ukrajině, je počet sekulárních Židů až 70% a v západní Evropě kolem 45%.

3. V Jeruzalémě je 732 000 obyvatel, z toho 469 000 Židů, a muslimských Arabů je 239 100. Ve Starém Městě Jeruzaléma žije 33 500 obyvatel, z toho cca 6 000 křesťanů.

2. V USA žije 5,6 mil. Židů, z toho sekulárních je kolem 50%. To znamená to, že pouze každý

*převzato z časopisu
Nachrichten aus Israel, č. 12/2007*

Noví sionisté

Přestupy k židovství na celém světě narůstají. Obratem ruky by se tak mohl vyřešit demografický problém, který tkví v nízké

porodnosti v židovských rodinách, kdyby se do židovství přijali všichni, kteří chtějí konvertovat. V Izraeli se odhaduje, že jsou na

světě miliony lidí, kteří by chtěli konvertovat na židovství. Patří k tomu i lidé, kteří o sobě tvrdí, že jsou příslušníci těch desíti pohřešovaných kmenů ze severního království Izraele. Jiní zase tvrdí, že pocházejí z židovských rodin, které byly v 15. století inkvizicí vyhnány ze Španělska a Portugalska. V té době skutečně mnozí Židé odešli převážně do Jižní Ameriky, kde své spojení k židovství ztratili. Uvádíme seznam různých kmenů a skupin, které si nárokují příslušnost k židovství.

Nigerie: V několikamilionovém kmenu Ibo tvrdí tisíce lidí, že jejich předkové patřili k izraelskému kmenu Gád. Rádi by se přestěhovali do Izraele. Mnozí už u španělského vrchního rabinátu prodělali konverzi, tu však izraelská rabína neuznávají.

Jižní Afrika: Na 70 000 příslušníků kmene Lemba věří, že mají židovské kořeny. Jejich dědičné prvky skutečně vykazují některé rysy, typické pro Židy, kteří kdysi patřili ke kněžské kastě (Cohen Kehat). Také Lembové se chtějí stěhovat do Izraele.

Uganda: 600 příslušníků jednoho kmene, jehož jméno v jejich jazyce znamená „Židé“, dodržuje už kolem 100 roků zákony typické pro Židy v diaspoře. Pro své domnělé židovské kořeny byli opakovaně pronásledováni.

Etiopie: Kolem 14 000 tzv. Falašmurů, kteří se sami nazývají „Beta Israel“, čeká v Adis Abebě a v oblasti Gondar, aby mohli konečně odjet do Izraele. V Izraeli i v diaspoře panuje o jejich židovství nejednota. Tvrdí se opakovaně, že je k vystěhování tlačí hospodářská nouze. Někteří z nich už mají v Izraeli příbuzné.

Indie: V oblasti Kaifeng žije na 1 000 osob, kteří sice vypadají jako Číňané, ale dodržují židovská příkázání. Vědci mají za to, že mají kořeny v těch Židech, kteří se tam vystěhovali v 8. století z Iráku a z Persie.

Portugalsko: Na severu této země žije více než 10 000 obyvatel, kteří tvrdí, že jsou

potomci „maronů“, násilně pokřtěných Židů, pronásledovaných za inkvizice, kteří své židovské tradice praktikovali tajně. Teprve před asi 80 lety se tato komunita začala zajímat o své židovské kořeny.

Španělsko: V Palma de Mallorca žije něco mezi 15 000 až 20 000 potomků Židů, pronásledovaných za inkvizice, takže své židovské tradice mohli praktikovat jen tajně. Teprve před několika měsíci otevřela tato obec své kulturní středisko, kde se konají také ortodoxní konverze.

Brazílie: Odhady vycházejí z toho, že v Brazílii žije dnes nejméně jeden milion potomků Židů, kteří byli během 15. století vyhnáni ze Španělska a Portugalska. Teprve nedávno se skupina z nich obrátila na kneset se žádostí, aby se mohli přestěhovat do Izraele.

Bible jasně říká, že jednoho dne každý, kdo se pokládá za Žida, se musí vrátit do Izraele. Konverze k židovství existovala už v biblické době. V knize Ester 8,17 čteme, že mnozí lidé z pohanů se stali Židy, když Hospodin tak podivuhodně obrátil jejich úděl k dobrému. Občas slyšíme, že se některý křesťan z lásky k Izraeli chce obrátit na židovství, což ovšem není správná cesta. Křesťanství vzniklo ze židovství a pro následovníky Pána Ježíše už stará nařízení a zákony neplatí. Pán Ježíš je naplnil tak dokonale, jako se to nikdy žádnému člověku nepodařilo. Tu svoji spravedlnost ze Zákona, které jediná platí před Hospodinem, vyměnil na kříži za hříchy všech přestupníků Zákona a vírou v něho smíme přijímat v Jeho krvi vylitý spravedlivý život. Komu nestačí tato slova, nechť si přečte v Novém zákoně list apoš. Pavla k Židům a Galatským, kde je vše velmi pěkně vyloženo.

*Převzato a částečně upraveno z časopisu
Volání uprostřed noci č. 01 02 - 2008*

Pozvánka na akci

Seniorátní den pro všechny generace

21. června 2008, v Českém Těšíně, Na Rozvoji, Nám. Dr. M. Luthera, tentokrát na téma:

„Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina“ Ž 150,6

9.30 - 10.00 - Dechová hudba SCEAV Oldřichovice

10.00 - 10.30 - úvodní bohoslužba: Jiří Kaleta + pěvecký sbor ČT

10.30 - 11.25 přednáška + rozhovory ve skupinkách

Úloha hudby při bohoslužbách - L. Moravetz - celocírkevní kantor

14.00 - 16.00 - volitelné semináře:

Pro všechny generace:

Ladislav Moravetz - sborový zpěv - seminář

Ester Moravetzová - varhaní koncert

Zpívání s Honzou Dospivou - pro všechny, kdo rádi zpívají

Procházka po českopolském Těšíně s výkladem - pro zvědavé

S Kaczmarczyk - Zvěstování evangelia na Těšínsku - přednáška

Pro děti (ale nejen pro ně):

setkání s Road 146 - setkání s křesťanskými motorkáři z Těšina

Veselé kolíčky z Martininy dílničky - pro všechny, kdo rádi tvoří

Dílnička pro zvidálky - Stanislava Kaletová

Pro mládež a všechny kdo mají zájem:

Jak se dělá muzikál - Artur a Lucie Římanovi, autoři muzikálu Jákob

16.00 - 16.50 - křesťanská skupina „Angles“

16.50 - 17.00 - ukončení - modlitba + společný zpěv

!!! Prosím, přihlašujte se výhradně na tel. číslo: 552 302 109 nebo 777 954 409 !!!

Cena - dospělí: 90 Kč, děti do 12 let: 30 Kč, sleva rodinné vstupné 180 Kč

Rozhovor s Ulrichem Parzanym

1. Mohl byste se našim čtenářům představit?

Jsem Ulrich Parzany, pocházím z Německa. Momentálně bydlím v Kassel, kde působím jako farář; jsem ženatý, mám tři dospělé děti a máme také čtyři vnoučata. Několik let jsem vedl největší německou mládežovou organizaci a teď vedu ProChrist.

2. Je služba evangelisty, když je člověk hodně na cestách, dobře slučitelná s rodinným životem?

Kdyby se neshodovala s životem v rodině, nemohl bych být evangelistou. My neseme dobrou zprávu a ta naši rodinu nerozbití. Moje žena mě velmi podporuje. Vidí evangelizaci jako náš společný úkol. Upřímně řečeno mám velkou radost, že naše láska roste i při našem společném velkém poslání, kterým je evangelizace.

3. Co je vaším životním mottem?

Nemám nějaké zvlášť formulované motto. Mým cílem je život podle slov z Ježíšova kázání na hoře, že máme hledat Jeho království a jeho spravedlnost. Tam je obsaženo vše, co k životu potřebuji. Z toho si beru poučení a radu. S tím jsem měl již velmi dobrých zkušeností.

4. Mnozí Vás znají z evangelizačního projektu ProChrist. Nejsou veřejné evangelizace příliš agresivní a intolerantní?

Evangelium není agresivní a intolerantní, je velmi lákavé, plné lásky a pravdy. To musíme velmi jasně říci. Vše má být řečeno s láskou a v připravenosti. Nejdůležitější je, že evangelium není násilné. My hovoříme o svobodě v Ježíši a každý se může úplně svobodně rozhodnout. Je důležité, aby pozvání k Ježíši bylo řečeno jasně, aby mnoho lidí ještě poznalo, kým Ježíš ve skutečnosti je.

5. Jaké dojmy máte z pobytu v České republice?

Tento týden jsem navštívil Polsko a také Českou republiku, v obou státech bohužel jen velmi krátce. Bohudík jsem již dříve pobýval také v České republice. Státy v Evropě jsou velmi rozdílné. Cítím, že Česká republika je velmi sekulárním státem. Měli jste významné kritické myslitele a velkou tradici. Já se snažím pořad více a více učit, abych dokázal tento kraj pochopit. Mám z toho velkou radost, že můžu evangelium zvěstovat i zde v České republice.

Lidé dnes touží po dvou věcech. První je, že chtějí mít svobodu. Nechtějí být pod tlakem. Zároveň, ale potřebují společenství lidí, kteří je podpoří. Svoboda může vést k tomu, že se člověk cítí sám, opuštěn. Dnes existuje spousta lidí, kteří nemají ze života nic, protože ztratili společenství. A právě tam by měli křesťané něco více rozhodujícího vnést. Lidé potřebují vědět, že jsou hodnotní, že jsou akceptováni, i když udělají nějakou chybu.

7. Je ekumena slovem, vůči kterému máte plnou důvěru?

Nevim, co si představujete pod pojmem ekumena. To musí člověk definovat. Ekumena může znamenat spojení křesťanů na celém světě, může to také znamenat spojení s jinými církvemi. Já jsem evangelický farář, ale během svého života jsem prožil, že existují křesťané, žijí křesťané v jiných církvích a denominacích a cítil jsem se s nimi spojen. Ve vyznání víry mluvíme: „Věřím ve svatou církev obecnou, společenství svatých...“ A já tomu věřím. Je zázrak, že Afričané, Američané či Evropané různých církví mohou být společně sjednoceni.

8. Jak si představujete budoucnost evangelizace a misie v Evropě?

Hranice v Evropě jsou otevřené, můžeme spolupracovat tak jako nikdy předtím v dějinách Evropy. My jsme ještě zdaleka nevyužili našich možností. Přál bych si a modlím se, aby se křesťané z různých zemí Evropy lépe poznali a hledali možnosti, jak by se mohli ve své práci navzájem podpořit. Těším se, že satelitní vysílání ProChrist je takovým malým nasazením křesťanů a příkladem toho, jak mohou křesťané spolupracovat. To ale není všechno, budeme muset hledat ještě jiné cesty, abychom jako křesťané mohli vyplnit své poslání.

9. Jak mohou církve a jednotliví křesťané ovlivňovat život společnosti?

Za prvé: přimlouvat se; přimlavy za roli parlamentů a lidí, kteří nesou odpovědnost. Za druhé: aby každý křesťan převzal odpovědnost podle svého obdarování za sebe samého, spolupráce. rodičů se školou, když má nadání, ať se angažuje v oblasti politiky města nebo státu. Bůh nás obdaroval, máme-li určité schopnosti, máme je využít ve prospěch společnosti.

10. Jaké je dnes podle vašeho názoru největší nebezpečství pro křesťany?

Že zapomeneme na Ježíše. Že nebudeme žít podle Božího slova a že nebudeme žít tak, jak to od nás Pán Ježíš očekává.

11. Co byste vzkázal našim čtenářům?

Bůh má nejlepší zprávu pro tento svět, že Ježíš Kristus je Pánem a Zachráncem. Nezamlčme tuto zprávu našim sousedům a známým. Řekněme to dál.

Děkují za rozhovor.

Mgr. Roman Raszka, překlad: Mgr. Daniel Chlebek

„Na plný plyn“ 5. 6. září 2008 (krnovské náměstí)

Start do nového školního roku trochu netradičně

Milí čtenáři Dobrého pastýře, blíží se konec školního roku a s ním spojené přípravy na letní aktivity a dovolené. Jistě už se mnozí těšíme, až se nám aspoň na chvíli podaří, jak se říká, „změnit vzduch“ a odpočinout si od všedních, každodenních povinností. Po prázdninách se však všichni budeme muset znovu vrátit do všedního života. Aby ten návrat nebyl tak bolestný, připravují krnovští křesťané na první zářijový weekend, ve spolupráci s některými dalšími křesťanskými organizacemi, hudebníky a také motorkáři, asi dvoudenní weekendovou akci, která si klade za cíl, znovu probudit spolupráci mezi křesťany, různými křesťanskými organizacemi a veřejností a přitom příjemnou, nenásilnou formou oslovit evangeliem občany našeho města. Přípravný tým, složený z členů obou zúčastněných církví, se už pravidelně schází. Pokud by měl někdo nějaký dobrý nápad anebo nám chtěl pomoci s organizací, bude vítán. Můžete se předběžně přihlásit u br. R. Rosického nebo Radovana Vladíka.

A o čem to bude?

Jak je již z názvu patrné, chtěli bychom akci pojmout jako symbolický **start do nového školního roku "NA PLNÝ PLYN"**. Zárukou atraktivitu by měli být **členové křesťanského motorkářského klubu ROAD 146**, kteří nám přislíbili svou pomoc (soutěže pro děti, vození na motorkách...). Novum akce spočívá i v nezvyklém složení pořadajících organizací: dva nízkoprahové kluby společně s několika krnovskými církvemi. Rádi bychom představili veřejnosti také jinou stránku církevního života, než jsou kostelní lavice a suchopárná věrouka, a to **praktickou angažovanost** krnovských věřících v sociálních službách. Akce je plánována na

vikend 5. - 6. 9. 2008. Záštitu nad akcí přijaly krnovské církve: **Českobratrská církev evangelická a Křesťanské společenství Krnov**. Spolupřátelatelé jsou **krnovské nízkoprahové kluby** pro děti a mládež **Nautilus a Maják**. Dalšími spolupřátelatelé jsou: **Armáda Spásy Krnov** a **YMCA DAP (Tensing Krnov)**. Akce je zaměřená na **hry, soutěže, workshopy, sport, muziku, motorkářskou show** pro děti a mládež, ale také jejich rodiče. Každý přítomný si může vyzkoušet své síly a zručnost v **netradičních disciplínách** všeho druhu. Milovníci hudby se mohou pobavit při **koncertech hudebních skupin** (v plánu 2 až 3). Klid a relaxace je zajištěna ve stanové **čajovně** a ve stáncích s **občerstvením**. Klidnější část programu počítá s jedním **vystoupením vážnějšího charakteru** (podaří-li se dopracovat chystané **drama** se světelnou show) a zamyšlení nad aktuálností křesťanské zvěsti z úst předsedy německého křesťanského motoklubu Holly Riders - **Kornelia Nowaka**. Moderování akce a hudební show máme přislíbenou od známého televizního baviče a křesťana **Jiřího Sedláčka**. Předpokládaný konec akce je v sobotu večer, předpokládané místo je **krnovské náměstí**, vstupné - zdarma.

Za přípravný výbor R. Rosický a P. Studnička

Rozjímání o věži a o vděčnosti

Je zas jedno všední odpoledne, krátce po Velikonocích, nijak výjimečné a já se tak jako každý jiný všední den vracím domů z práce. V odpoledním slunci mhouřím oči a přemýšlím si o světě. Předě mnou je kostel a jeho právě opravená, čerstvě natřená věž - a ta - jako by v tu chvíli byla zdviženým ukazováčkem a říkala: „Zvedni oči a podívej se na nebe. Podívej se na toho, který tě má tak rád, že za tebe zemřel.“ Dívám se na tu věž a na nebe, přemýšlím o tom a cítím vděčnost. Vděčnost za spásu a milost, která se mi dostává znova a znova každé ráno. Vděčnost za to, že Bůh má v tomto městě svůj lid. A když tak jdu kolem té zářící věže, jsem vděčná za lidi, co přiložili svou ruku k dílu (a nebylo jich zrovna málo) dali kousek svého času a snad i kousek srdce a pomohli při její opravě. A tak i jejich zásluhou teď každý den, když jdu z práce domů, dívám se směrem k nebi a cítím vděčnost.

Martina Rosická

Milí přátelé,

Jsme vděční za příležitost podílet se na organizaci tak velkolepé oslavy Krista jakou je TAKE IT TO THE STREETS ve Vsetíně 15. 6. 2008! KAM pořádá seminář pro všechny pastory, vedoucí chval a jejich týmy. Tento seminář připravili Matt Redman spolu s Peterem Wilsonem od 15 hod. v malém sále Domu kultury ve Vsetíně. Můžete se přihlásit (ve tvaru jméno a příjmení, e-mail, město, sbor, služba) do konce května na e-mail: seminare@kam.cz. Bližší informace o semináři najdete na stránkách koncertu - <http://www.worshipvsetin.cz>. Těšíme se na Vás!

Ráchel Benešová, Křesťanská akademie mladých

1928 - 2008 - 80 let na světě **Pastýř a stavitel Broněk Kielar**

„Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!“ Žalm 92,14-16

V Dubnu se dožil náš milý bratr Broněk požeňnaných 80 let, a to nás vyprovokovalo k tomuto článku. Zaznamenat podrobně 80 let života není vůbec snadné, a tak jsme se museli uchýlit ke zkratce. Naštěstí nás v tom předešla sestra, od Broňkovy manželky Rut, kterou v Krnově všichni dobře známe jako naši dvorní dirigentku našich příležitostných pokusů o sborový zpěv. Z jejich sesbíraných poznámek a toho co jsme zjistili, se před našima užaslyma očima objevila krásná mozaika Broňkova dosavadního činorodého života, které samozřejmě i s jeho svolením, jako jeho životní portrét rádi zveřejňujeme.

Počátek: Tatínek Jan a Maminka Emilie Kielarovi

Šenov: - mateřský sbor ČCE v Šenově - počátky jeho budovatelského poslání - pomáhá zde přístavbou a topením. Vstoupí zde i do pěveckého sboru, a později se dokonce stává kurátorem sboru.

Vzdělávání: V České základní škole 1934 - 1938 Dolní Bludovice, po záboru Těšínska polskou armádou týden v polské škole, 1938 - 1941 v České škole ve Vratimově.

Učňovská léta: 1941 - 1942 - učeň za malíře pokojů u p. Mohyly ve Frýdlantě nad Ostravicí 1942 - nástup do učení u firmy Radio - elektro v Ostravě, únor 1947 - výuční list, červen - říjen 1947 brigáda u rolníka p. Nykla v Sedlišťích u Frýdku, Červenec 1949 - setkání s budoucí ženou v Kralicích nad Oslavou v rámci kurzu ED v Brně.

Vstup do zaměstnání: začíná ve firmě Lerch odkud přechází do NHKG, 1949 - 1950 - NHKG závod strojírna Kunčice - (podílil se na zlepšovacím návrhu - spolupracuje na zavedení prototypu Stafovacího stroje do výroby v NHKG).

Vojenská služba: 1950 - 1952 Olomouc - Práslavice chemický prapor, listopad 1950 - přesun celého útvaru na Slovensko - (poddůstojnická škola - obor - chemik), dělostřelecký útvar v Čechách - (instruktor - chemik a radista).

Zpět do zaměstnání: 1952 - 1971 - elektroúdržbář - mistr na dílně - vedoucí úsekový mechanik elektro

Svatba: srpen 1954 s Jarmilou Tomešovou dcerou kazatele Jana Matěje Tomeše z Volyně.

Děti: Pavel, Rut, Jenda.

Studium: Střední průmyslová škola energetická ve Vítkovicích.

19. září 1971 - Ordinace jako Diakona v Hranicích na Moravě, ordinoval br. Synodní senior Thdr. Kejř.

1971 - 1987 - Pastýř v Krnově.

15. října 1971 nastěhování do Krnova a nástup do služby.

14. listopadu 1971 - instalace v Krnově.

1975 - 1978 - za jeho působení, zdatné organizaci i osobní pomoci renovován interiér kostela podle návrhu bratra Ing. architekta Bartáka z Hlučína.

1981 - sbor získává kostel v Krasově - oprava krovu, střechy, fasády.

Broněk jako stavebník zanechal své stopy v Šenově, Herlikovicích, Krasově, Vrbně pod Pradědem a Krnově.

Červen 1988 - Broněk odchází do důchodu, zůstává však i s rodinou v Krnově ku prospěchu celého sboru. V nadcházejícím období to totiž sbor nebude mít zrovna lehké.

Duben 2008 - stále svěží slaví své 80 narozeniny a podle svých možností a sil, které mu Pán Bůh dává, stále pomáhá v našem Krnovském sboru. Za všechno dobré, co jsme už mohli z jeho rukou vzít a stále s vděčností bereme, buď Pánu Bohu čest a sláva.

Věrnému členovi redakční rady Dobrého pastýře našemu Broňkovi Eva R., Eva L., Petr M., Hanka K., Radovan R. Buď stále tak svěží, činorodý a požehnaný.

br. Kielar na oslavě svým osmdesátin

Služba mezi narkomany v Izraeli ... a nejen o tom

René Stutz se narodil ve Švýcarsku, ale od roku 1983 žije v Izraeli, v Nazaretu. Svou manželkou Marlies, kterou nazývá „moje Přísloví 31“, mají tři děti: Miriam, Andrea a Daniele. Svůj dům proměnil na domov pro narkomany, kterým pomáhá v odvykání na jejich závislosti. Podřídil této službě život svůj a své rodiny, navázal spojení se dvěma rehabilitačními středisky (ve Švýcarsku a Itálii) a tam pak po odvykací kůře své svěřence posílá. René neměl za sebou žádnou organizaci, chopil se práce, která byla po ruce, když viděl, kolik je mezi ruskými přistěhovalci v jeho blízkosti drogově závislých.

Letos nás René Stutz navštívil v květnu a jeho opětovné návštěvy jsme využili k rozhovoru.

Náš region jste navštívil již mnohokrát, hovořil jste o Vaší práci s narkomany a o aktuální situaci v Izraeli. Můžete čtenářům Příteli přiblížit Vaši práci s narkomany?

Ano, Českou republiku jsem navštívil již několikrát, mám rád tuto zemi. S narkomany pracuji od jara roku 1974, tedy 31 let. Mám rád tuto práci, mnoho lidí mi říká, že to je těžká práce, velmi složitá, mít takovou práci je výsadou, jsem nástrojem v Božích rukou. Tato práce není pro mne těžká. Máme tu přednost, že můžeme pracovat jako rodina. Má žena a já. Pracujeme na bázi rodinné terapie. Mladým lidem, kteří k nám přicházejí, je průměrně 18 let. Narkomani přijdou do našeho domu a začínají od bodu, kdy začali užívat drogy. Vracíme se do této doby. Je velmi důležité, že má žena je jako matka a já jako otec, je to tak jednodušší.

Jaká je léčba drogově závislých? Ukazují jim, že Ježíš je náš zaslaný Mesiáš, věřím v to. To je ta nejdůležitější část léčby a také to, aby tito mladí lidé viděli na mém životě, že Ježíš je Mesiáš. Ježíš těmto lidem může pomoci, ne já. Já jsem jen Jeho nástrojem. Způsobů léčby je mnoho. Velmi

důležité je biblické vyučování a to, aby se znovuzrodili. Vím a jsem si jist, že se pak k drogám nevrátí. Provádíme léčbu mnoha způsoby: sportovní terapie, biblické studium, domácí skupinky, máme učitele na klavír a velmi dobrého psychologa. Chodíme na procházky, na exkurse, do amfiteátru, jezdíme do Cesareje, na horu Tábor, ... kdekoli nás můžete potkat, jen ne v Eilat. Do Eilat jezdím nerad, protože to je město, které je v Izraeli nejvíce plné hříchu. V Izraeli máme 10000 - 20000 narkomanů. Užívají např.: heroin, kokain, LSD. Také je tady lék zvaný Metadon. Já neakceptuji Metadon, je to malý vrah mladých lidí. Vláda používá k léčbě Metadon. Tento lék je používán místo drog, ale nemá stejné účinky a nemocným také nepomáhá. Metadon způsobuje hepatitidu, ledvinovou cirkózu a to znamená, že daná osoba umírá. Mám taky pacientku, která je nakažena HIV, je pozitivní. Má 24 let. Měla 17 let, když začala brát drogy a je to zázrak, protože teď je na tom lépe, než byla tehdy v nemocnici a je stále naživu. Když jsme šli do nemocnice, všichni lékaři se na ni přišli podívat a nechápali, jak se to mohlo stát. Je to opravdu zázrak.

Kolik narkomanů se u vás léčí? Jsou to jen Židé?

Obvykle máme 4 - 5 pacientů, protože nemůžeme přijmout více, jsme jen dva pracovníci a jedna mladá žena pracuje v mé kanceláři. Jsem šťastný, že mohu být s mladými lidmi a mohu jim pomoci. Máme mnoho Židů i nežidů, kteří přicházejí ze států bývalého Sovětského svazu, jsou ze Sibiře, z Ruska, Ukrajiny apod. Araby nemáme, protože nechci přetřásat názory o zemi mezi Židy a Araby. Mám rád Araby. Naše pracovní terapie je v arabské Svobodné evangelické církvi v Nazaretu. Pracovali jsme tam na zahradě, budovali jsme ji. Je nádherná. Předtím tam byla poušť, nyní je tam zahrada a všichni lidé, kteří jdou kolem, se na ni vždy dívají. Je to pozhnání, že tam můžeme

pracovat a církev je taky požehnaná tím, že má krásnou zahradu.

Jak jste uvěřil v Ježíše?

Kdysi před mnoha lety jsem byl závislý na Valiu. Užíval jsem ho 6 - 7 let. Nebyl jsem čistý, mé reakce byly agresivní, příliš jsem nemluvil. Stále vzpomínám na škaradý lednový den roku 1971, tehdy mě sestra požádala, abych s ní jel do nové organizace v Curychu. Byla to Operation Mobilization. Seděl jsem ve svém Mercedesu, řekla mi, ať s ní jdu dovnitř. Seděl jsem u východu a cítil, že se musím jít osvěžit ven. Krátce před skončením bohoslužby ke mně přišel mladý muž, podíval se mi do očí a zeptal se, zda chci být svobodný. Odpověděl jsem „ano“. Vzal mi mou ruku a šel se mnou jedno poschodí dolů do přízemí, tam byla dlouhá místnost. Řekl mi příběh o Ježíši a pak se za mě modlil. Když jsem se pak postavil, byl jsem svobodný. Sedli jsme si a on mi řekl: „Já ti pomůžu, modli se se mnou, opakuj po mně. Modlil jsem se za odpuštění, poprosil jsem o pomoc získat nový život. Po slovu „amen“ jsem zvedl ruce. Po 10 minutách jsem byl na 100% zpátky v realitě. Byl to pro mě velký šok. Byl jsem čistý. Šel jsem domů přes město, zpíval jsem si a lidé se na mě dívali, že jsem se pomátl. Cítil jsem se velmi lehký, tíha byla pryč. Byl jsem volný a šťastný. Tak jsem poznal Ježíše.

Vaši sousedé vědí, že jste věřící. Víme, že Židé jsou vůči křesťanství nedůvěřiví, mají špatné zkušenosti z minulosti. Jak jim zvěstujete evangelium?

Ano, mí sousedé ví, že věřím v Ježíše. Ježíš je život a znovu přijde. Lidé někdy mluví špatně, nejvíce ortodoxní. Máme s tím velké zkušenosti. Ke zvěstování evangelia Židům nepoužívám Nový zákon. Používám pouze Starý zákon, to je důležité. Čtu prvních deset veršů v Bibli: 1. Moj. 1, 1-10. V hebrejské Bibli čteme o Božím jméně Elohim, jde o množné číslo, to znamená více než jeden. V 1. Moj. 1, 27 čteme: „...my jsme na náš obraz učinili ...“, to je množné číslo. Ale když máme Bibli v angličtině nebo v němčině, tak tam je

stále jedno a to samé: jednotné číslo a to je chyba. Možná něco víte o židovské abecedě. Písmenka mají čísla, můžete je společně počítat, můžete je spojit. Židovské písmenka a čísla mají svůj význam. Např. když čteme Šma Izrael, poslouchej Izraeli, slyš Izraeli. Na konci je výraz Adonai, to je množné číslo, Adoni je jednoduché číslo, Adonai je množné číslo. Myslím Adoni, ale Bůh je Adonai. Slovo ehad je důležité, je to číslo, které znamená „jen jeden“ a spojený, společný. V první kapitole Bible čteme o spojeném Bohu, On vidí, činí atd. Takovýmto způsobem hovořím k Židům. Pak hovořím o jménu Boha a jaké je jméno Jeho Syna. Ukazují Židům, že Ježíš je náš zaslíbený Mesiáš. A pak hovořím o jménu Ježíš. Je důležité používat Tanach, Starý zákon a Nový zákon. Mnoho prorockých slov o Mesiáši je ve Starém zákoně. Věřím, že to jsou proroctví o Ježíši a příchodu Mesiáše. Když čteme Nový zákon, nacházíme mnoho míst, která čerpají verše ze Starého zákona.

Vidíme jak se proroctví ze Starého zákona vyplňují i dnes. Jaký vliv má současná situace na Vás a Vaši práci?

Musíme číst Jer. 16. kap., tam můžete vidět a číst o rybářích a lovcích. Mnoho Židů, kteří se nebudou moci vrátet do Izraele, země v zemi, kde vyrůstali. To je smutná část, ale teď situace: 25000 etiopských Židů přijelo do Izraele. Etiopané jsou velmi chudí. Co jim dát? Izrael připravuje domy pro přistěhovalce hebr. Elechataž. Když přijdou, dostanou byt, ale je pro ně těžké žít v bytě, v Etiopii tuto možnost neměli. Nemají práci, máme tedy mnoho nezaměstnaných, mnoho lidí, kteří o práci přišli, nemají plat, máme staré lidi, kteří nemají co jíst. Na vlastní oči jsem viděl, jak staří lidé otevírají popelnice a hledají jídlo, něco k snědku, protože nemají peníze, aby si mohli něco koupit. Tito lidé dostanou od vlády, já jsem byl také jeden z nich, 1500 šekelů, 185 Euro, 200 dolarů, ale byt také něco stojí: 600 šekelů, takže peníze se velmi rychle utratí. Zním mnoho lidí, kteří měli 100 - 200 šekelů na jídlo, to není na to aby umřeli, ale také ne, aby žili. Vím, že mnoho lidí páchá sebevraždu,

věší se, protože umírají, protože nemají co jíst. Je to velmi smutné. Mnoho lidí říká, že o Izraeli mluvím špatně, ale taková je skutečnost a pravda. Potřebujeme modlitby, modlitby a podporu. Chtěl bych vás poprosit o modlitby za Izrael, to nám velmi pomůže.

Co byste popřál naši čtenářům?

Vím, že v Česku je mnoho modlitebních skupin za Izrael a chtěl bych vás poprosit, abyste se za nás modlili. Je to pro nás důležité, právě když politická situace u nás je ve velmi

složité situaci, např. v Gaze. Můj syn musel nastoupit do armády. Je studentem, ale teď je řidičem a musí jezdit právě v Gaze do různých míst a my nevíme, kde bude, protože on neví, kam jsou cesty připravovány.

Přeji vám požehnání Boha Abrahama, Izáka a Jákoba.

Děkuji za rozhovor.

*Sylvie Szotkowská
převzato z časopisu SCEAV Dobrý přítel*

Narozeniny ve sboru

Milí bratři a sestry v Pánu Ježíši Kristu, upřímně vás všechny zdravím a raduji se z toho, že nás spojuje Boží láska v Pánu Ježíši Kristu. V minulém čísle Dobrého pastýře se mezi oslavenci objevilo i mé jméno s mými 80tými narozeninami. Při této příležitosti jsem přijal mnoho vašich milých pozdravů a blahopřání. Za všechny touto cestou děkuji a především můj dík patří našemu nebeskému Otci, který mi požehnal a přidal léta tohoto věku. V minulém povzbuzení byl základem text ze žalmu 118 „Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý a Jeho milosrdenství je věčné.“ Radujme se společně z toho, že vám Pán přidává léta života a k nim radu Pána Ježíše z ev. Mat. 6,33 „Hleďte především jeho království a spravedlnost a všechno ostatní vám bude přidáno. Tato radostná jistota ať vás provází v dalších letech života...“.

červen:	Sedláčková Adélka	Krnov	Vaňková Gabriela	Krnov
	Kielarová Jarmila	Krnov	Rosický Aleš	Krnov
	Maláčová Tamara	Krnov	Galda Arnošt	Třemešná
	Marek Bedřich	Krnov	Korabová Věra	M. Albrechtice
	Roztomilá Eva	Krnov	Šrámek Roman	Třemešná
	Svítil Milan	Krnov	Pecháčková Alena	Třemešná
červenec:	Čičman Rostislav	Krnov	Ničman Josef	Krnov
	Čičmanová Miluše	Krnov	Šimarová Miroslava	Krnov
	Daříček Vladimír	Krnov	Vybíral Michal	Krnov
	Dolková Jirka	Krnov	Volfová Erika	Krnov
	Maláč Vítězslav	Krnov	Rosický Stanislav	Krnov
	Maláčová Jana	Krnov	Zmrzliková Ester	Krnov
	Maláčová Růžena	Krnov	Němčíková Božena	Třemešná
srpen:	Daňková Milada	Krnov	Marková Bedřiška	Krnov
	Chlápková Anna	Krnov	Sedláček Jiří	Krnov
	Krušínová Anna	Krnov	Sedláček Marek	Krnov
	Sedláčková Romana	Krnov	Dofková Miroslava	Krasov
	Labaj Vlastimil	Heřmanovice	Pecháček Zdeněk	Třemešná

pro Dobrého pastýře ze sborové kartotéky připravili R. Sedláčková a B. Kielar

Svědomí

Svědomí...
přichází potichu
však nedá klidně spát.
A tolik bolí...
Jemu se nedá
jak lidem
třeba lhát
nebo snad umlčet je
za cokoli.
Svědomí...
když šeptá,
nemáš klid
a na rtech hořkne smích.
Nakonec člověku se nechce vůbec žít...

Co příčinou je?
Vlastní hřích...
Však hluboko na dně
toho svědomí
maličká jiskra hoří.
Svědomí totiž
jiný úkol má
než jenom bolet a bořit.
Svědomí
to má k tomu přivádět,
jenž bolest utiší...
Pak tři prostá slova
vysloví tvůj ret:
Odpust', můj Ježíši!

Z knihy „Pojď za mnou“ Věra Gajdošiková

Pozdrav ze Stonehouse

Zdravím všechny krnováky a musím poděkovat mým rodičům za poslání posledního čísla Dobrého pastýře. Ještě se představím, jsem Pavel Kielar a toho času pracuji a žiji ve Stonehouse. Velikonoce jsem strávil v nově objeveném sboru Strathaven evangelical church. Tam jsem našel nové přátele a chtěl bych jim dát prostor, aby vám napsali pár řádek. Pracovali dlouhý čas v missionary work in Italy. Pokud byste chtěli příspěvek z jejich práce nebo práce ve zdejším sboru, jsou ochotni v angličtině odpovídat. Zdejší sbor je velice živý a podobný jako v Krnově. Předávám slovo a zdraví všechny Pavel.

Hello from Strathaven, near Glasgow. My wife and I have been living here for five years since we returned from Italy where we worked with the Evangelical churches for nearly forty years. In the early years we were involved in church planting and more recently we visited many churches to run training courses for the Sunday school teachers. We are now retired but we help out in our local church when we are able. We were happy to meet up with Pavel when he came to the church some weeks ago and it has been interesting to learn about life in the Czech Republic and in your church and family. Best wishes from mywife and I, Richard and Anne Knowles

Zdravíme ze Strathaven, poblíž Glasgow. Moje žena a já zde žijeme už pět let poté, co jsme se vrátili z Itálie, kde jsme spolupracovali s evangelikálními církvemi skoro čtyřicet let. Na počátku roku jsme se zapojili do obnovy církve a v poslední době jsme navštívili mnoho sborů, abychom tam rozběhli tréninkové kurzy pro učitele nedělních škol. Jsme již v důchodu, ale pomáháme v místní církvi, nakolik jsme schopni. Rádi jsme se setkali s Pavlem, když nás před pár týdny navštívil ve sboru a bylo zajímavé se něco přiučit o životě v České republice, ve vaší církvi a rodinách. S přáním všeho nejlepšího vás pozdravují - moje žena a já, Richard a Anne Knowlesovi.

zaslali Pavel Kielar a jeho přátelé ze sboru Strathaven evangelical church, překlad redakce

Nosníky manželství a rodiny

V třetím čísle letošního vydání časopisu Přítel jsem psal článek o tom, že základem manželství a rodiny vůbec je milost. Nyní se máme zamyslet nad tím, co jsou nosníky manželství. Když jsem poprvé dostal toto téma, ptal jsem se sám sebe, jaký je rozdíl mezi základem manželství a nosníky manželství. Ale potom jsem si vzpomněl na svou stavařskou minulost a něco mi došlo. Funkce základu je přenést tíhu stavby na podloží. Mluvíme-li o základu manželství, bavíme se o tom, jak přenést naši lidskost a hříšnost na Boha. Funkce nosníku je překlenout jistý prostor tak, aby nad prostorem mohla vzniknout další konstrukce. Předpokládám, že otázka nosníků manželství by mohla řešit věci týkající se překlenování rozdílů mezi jednotlivými osobami manželství nebo rodiny. Jde tedy o jakési budování jednoty ve vztahu. Jak tady přemostovat naši rozdílnost, jak zajistit, abychom mohli držet pohromadě? Určitě bychom našli velkou spoustu principů. Dovolte, že z Božího slova zdůrazním alespoň několik z nich.

1. Vzájemná odpovědnost

Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. (Jk 5,16) Zde vidím jeden z velmi důležitých nosníků manželství a rodiny. Tento verš není samozřejmě napsán v kontextu manželství, ale v kontextu sboru. Jsme povoláni, abychom jako křesťané jeden druhému vyznávali hříchy. Ale určitě o to více to má být pravdou právě v křesťanském manželství. O čem tento verš vypovídá? Mluví o tom, že si máme vyznávat své hříchy a modlit se jeden za druhého. Jak to tedy v praxi můžeme realizovat? To základní je, abychom poznali naše hříchy a dokázali je pojmenovat. Jde především o to, abychom sami viděli své hříchy, ne pouze hříchy druhého. Naše hříchy nám odhaluje Duch svatý především skrze čtení Božího slova. Proto je tedy nesmírně důležité, aby si manželé udělali čas na Boží slovo, četli jej společně, dovolili Božímu Duchu, aby je obviňoval z hříchu. Potom je na místě hřích vyznat před našim partnerem. Otevřeně vyznat jeden před druhým své hříchy je nádherným nástrojem, který Bůh použije k tomu, aby nás změnil jako jednotlivce, ale také k tomu, aby posiloval naši vzájemnou důvěru. Je nesmírně důležité, aby si manželé věřili natolik, že jeden před druhým přiznají své pády a poklesky a vyznají je. Neexistuje lepší ochrana manželství než ta, když si vyznáváme i malé hříchy. Pak nás Bůh mnohem lépe ochrání před velkými. Svému životnímu partnerovi mohou vyznat svou lenost, závist, podvod v práci, hněv na děti nebo i přílišné sympatie k jiné osobě. Vnímavý partner odpouští a povzbuzuje. A zde se nachází druhá část jmenovaného verše, která mluví o modlitbě. Potom je opravdu čas na kající modlitbu a na druhé straně na přímluvnou modlitbu za partnera. Tyto modlitby nemohou být pouze něčím výjimečným, potřebujeme je pravidelně. Životem v pokání a modlitbě stavíme do stavby našeho manželství velmi kvalitní nosník, který způsobí, že naše stavba bude pevná a unese více.

2. Vzájemná úcta

Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni (Žd 13,4). Autor listu Židům vyzývá čtenáře, aby ctili manželství. Samozřejmě tím prvním, kdo ho má ctít, jsou samotní manželé. Mají ctít jeden druhého, ale mají žít tak, aby jiní zachovávali jejich manželství v úctě. V naší kultuře vidíme, že právě manželství, svatba a vztahy mezi manželskými partnery jsou často cílem velmi krutých vtípů, které devalvuji hodnotu manželství. Muž či žena, kteří ctí své manželství, se musí takovým věcem vzepřít. Nechci tady říci, že nemáme mít smysl pro humor, ale chci říci, že jisté typy vyjadřování jsou prostě za hranici zdravého humoru. To, že si vážíme našeho vztahu, se projeví tím, že se člověk ozve, když se o manželství mluví opovržlivě. Ctít své manželství znamená ohradit se proti tomu, když někdo ponižuje našeho partnera. Ctít manželství může taky znamenat, že muž požádá své spolupracovníky, aby odstranili nevhodnou výzdobu

.....

pracoviště tvořenou plakáty nahých žen. Ctít manželství znamená nedovolit nikomu, aby jakkoli pošlapal či pomlouval druhého partnera. Zpočátku možná budeme lidem pro smích, ale potom mu dojde, že my máme něco, co oni nevládní. Pokud budeme ctít své manželství, postavíme další důležitý nosník našeho vztahu.

3. Vzájemná služba

Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. (F 2,4) Třetím a posledním nosníkem, o němž se chci zmínit, je vzájemná služba. Přirozeně máme tendenci starat se především o svoje vlastní blaho a dělat věci, ze kterých něco budeme mít. Biblický princip je jiný. Biblický princip pro manželství je rovněž jiný. Pán Bůh nás volá k tomu, abychom se stali služebníky. Touží po tom, abychom byli těmi, kteří naplňují potřeby našich partnerů. To se projevuje především tím, že se vzepřeme naší přirozené lenosti a uděláme pro partnera něco navíc. Projevuje se to tím, že si naložíme něco z břemene, jež nese náš partner. Projeví se to třeba i tím, že aktivity a volný čas plánujeme podle toho, jak se to líbí našemu životnímu partnerovi. Prostě a jednoduše všechno děláme s myšlenkou na toho druhého. Ano, máte pravdu, lehce se to řekne, těžko realizuje. Ale vzdát to, je tím nejlehčím. Boží vůle je, abychom zápasili a snažili se stále znovu a znovu. Je jasné, že bez Boží pomoci bychom to nezvládli. Je jasné, že mnoho manželů tyto situace nezvládají, proto se sobě odcizili natolik, že všechny teorie jsou pro ně dalekou minulostí, ke které se nejde vrátit. Ale Bůh je milostivý. Vždy jde začít znovu. Nevzdávejme naše vztahy. Bojujme za ně. Udělejme si na ně čas. Naše manželství má velkou hodnotu, prožijme jej dle Boží vůle. Nebo je tomu u vás jinak?

Michal Klus

Převzato z časopisu SCEAV Přítel

.....

Konstantní symbol dohrál, radujme se ...z dobře odvedené práce samozřejmě :o)

Před dvěma týdny jsem byl opět pozván na večer chval do čajovny, jenže tentokrát tomu bylo úplně jinak. A abyste i vy, kteří jste na onom večeru nebyli, věděli, co se vlastně dělo, udělali jsme rozhovor s Martinou Rosickou, která hudební skupinu společně s Radovanem Vladíkem vedla.

Začneme tentokrát od konce. Jak se to stalo, že se najednou řeklo „Tak dost, skupina Konstantní symbol už hrát nebude“?

Hlavní problém nebo příčina je asi zaneprázdněnost lidí, v tom, že už jsme to docela nestihali tak, jak bychom chtěli a já osobně to vnímám i tak, že je to ten správný čas. Nemyslím si, že by to už trvalo příliš dlouho, hrajeme vlastně pět let, někteří kratší dobu, protože obsazení se samozřejmě během těch pěti let proměňovalo. Mám spíš pocit, že je teď takový čas pro odpočinek, načerpání nových sil, novou inspiraci. Přišli jsme s tím vlastně já s Radovanem Vladíkem, oba jsme to cítili stejně a to pro mně bylo hodně důležité. Stejně jako to, jak se k tomu postavili ostatní členové skupiny. Zkrátka přišel čas.

Na onom posledním večeru chval jsme mohli z úst Pavla Malíka, který skupinu vedl na začátku, slyšet stručný přehled vývoje kapely. Můžeš to nyní pro naše čtenáře, samozřejmě stručně, trochu zopakovat?

Takže pokud si to dobře pamatuji, nebyla jsem totiž u úplných začátků, tak večery chval rozjel Pavel Malík v září 2004. Bylo to vlastně v ten rok, co jsme se přistěhovali do Krnova, teď v létě tady budeme už pět let. Pavel dělal první večer chval a přišel mě tam pozvat, tehdy to bylo

ještě v Ymce, zpívala Romana Kročilová, na klavír hrála Eva Palasová, na bicí Marek Vítámvás, na basu Svatopluk Chlápek. Potom začali zpívat Radovan a Hana Vladíci, já a Svatava tehdy Kmínková, dnes Olejková. To byla taková ta první sestava. Po dvou letech se Pavel rozhodl odejít ze skupiny a věnovat písničkářům, které napsal. Chtěl nahrát CD, což se potom i podařilo, a my jsme zůstali jakýsi zbytek. V té době jsme skupinu začali vést spolu s Radovanem. On měl na povel hudební stránku a já měla spíše organizační vedení. A lidi ve skupině se stále měnili, v podstatě každý rok byla nějaká inovace, někdo odešel, někdo přišel, různě, maminky rodily :o)...

Co vaši kapelu nejvíce oslovilo nebo na vás zapůsobilo při vystoupeních a kde?

To by asi řekl každý něco jiného. Přemýšlím, kde jsme všude za těch pět let hráli... Já bych asi nevypíchla žádnou akci. Nejlepší zážitky mám z toho, když se nám dobře hrálo a když jsme cítili Boží přítomnost. To je asi pro mě to nejdůležitější - že jsme věděli, že Bůh je tam s námi a že lidem se to líbí, že se nám dobře hraje a zpívá. Je asi úplně jedno, jestli to bylo v čajovně, v Bruntále nebo v ČCE na bohoslužbách. To místo prostě není pro mě důležité, spíš je pro mě důležitá atmosféra hraní a Boží přítomnost. Že by se hrnuly davy, to jsme snad ani nezažili, ale bylo pár pěkných večerů, kdy byla taková zvláštní, příjemná atmosféra a bylo jedno, jestli byla čajovna plná nebo poloprázdná.

Setkali jste se dokonce s nějakým větším působením Ducha svatého nebo i třeba přijetím Ježíše, uzdravením?

Boží působení tam určitě bylo, třeba si uvědomuji, že lidé, kteří běžně na večerech chval nemluví, měli slovo. Mezi chválami jsme také vkládali mluvené zamyšlení, se kterým se střídali služebníci. Určitě si myslím, že to mohlo leckoho oslovit, ale konkrétní případ nevím. Byla tam i

.....
situace, kdy přišlo dopředu několik lidí, se kterými jsme se modlili za určitý životní problém a za uzdravení.

Jak ty sama vnímáš užitek nebo smysl chválicí skupiny a služby ve chválách?

Já osobně chvály vnímám jednak jako nástroj uctívání Boha. Skrze chvály se můžeme modlit a také duchovně bojovat v našich životních situacích. Myslím že chvály jsou hodně důležité v duchovním boji. Při chválách předstupujeme před Boží tvář, což už samo o sobě je velkým požehnáním. Otevíráme mu své srdce a ostatní už je na Bohu, co v nás způsobí... Já jsem díky chválám uvěřila.

Co tobě připadá na službě chválice nebo dokonce vedoucího chválicí skupiny nejtěžší?

Myslím, že nejtěžší na vedení chval je vytvořit dobré a svobodné prostředí pro to, aby všichni, kteří na chválách spolupracují, měli svůj prostor, aby se cítili dobře, aby byli přijati, prostě taková ta lidská stránka. Je potřeba i jistá podřízenost, protože já nejsem typ člověka, který by dokázal na lidi nějak řvát, například že přesně tohle a tohle uděláte. Spíš se snažím lidi povzbuzovat a motivovat. Mám takový názor, že pokud chce někdo chválit, musí to dělat rád a vytvořit to dobré prostředí, že je jedna z nejtěžších věcí, vůbec na všech úrovních vedení. Ale když se to povede, tak to určitě stojí zato.

Jedna věc končí a druhá začíná, platí to i v tomto případě? Můžeme se těšit na něco nového ve tvém podání?

Tak jestli mám mluvit sama za sebe, tak mě i nadále uvidíte při nedělních chválách a už nějaký ten rok funguji ve skupině Angles s Pavlem Malíkem. Jinak momentálně nic dalšího neplánuji, spíš mám teď prostě takový ten čas pro to vydechnutí a načerpání nových sil.

Můžeš nám prozradit, kam se teď ubírají další členové nyní už bývalé skupiny Konstantní symbol? Budeme je moci také spatřit u něčeho nového?

Na to bych nechtěla moc odpovídat. Marek je také ve skupině Angles, Martinka se odstěhuje pryč.. Svatopluk vymýšlel nějaké další jamování v čajovně, ale nerada bych mluvila za něj. Možná bych to formulovala asi tak, že si nemyslím, že by tito lidé zůstali nečinně sedět. Tak očekávám, že zase něco vymyslí, že muzikanti stejně budou stále hrát, a přijde zase něco dalšího, nového. Tak se necháme překvapit.

Chvály jsou jistě zajímavá služba, ale je tu také zapotřebí určité odvahy a sebedůvěry. Co bys poradila a na závěr i popřála těm, kteří si třeba nevěří a sbírají odvahu do služby chval vstoupit?

Myslím si, že chvála je jedna z nejúžasnějších věcí v životě křesťana a myslím, že Bůh si zaslouží být od nás chválen. Každý z nás, ať už bude v této oblasti sloužit nebo nebude, může Boha chválit. A co bych poradila těm, kteří by chtěli chvály hrát a sbírají odvahu do chval vstoupit? To se dá popřát taková spousta věcí :o). Popřála bych jim ať se nebojí, protože pokud k tomu mají obdarování, tak věřím, že si to Pán Bůh použije. Aby chválili z upřímného srdce a měli čistý vztah s Bohem, protože si myslím, že to je pro chválu to nejdůležitější. Když přijdeme před Boha s upřímným srdcem, tak nás vždycky přijme a přijme naši chválu. Taky bych jim popřála, aby se v tom hraní cítili dobře a byli přijímáni od ostatních lidí. Myslím si, že je to pořád pro člověka velmi důležité, aby cítili reakci a povzbuzování od svého okolí. A pak už jenom aby se zlepšovali a zlepšovali a byli úplně úžasní, pořád lepší :o).

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších krásných chvil ve službách a v Boží přítomnosti.

Rozhovor s Martinou Rosickou vedl pro Dobrého pastýře Petr Malík

Nový pořad EXIT 316 MISE v TV již od září 2008

V září, začátkem školního roku 08/09, se začne na televizních obrazovkách vysílat druhá řada křesťanského pořadu EXIT 316 pod názvem EXIT 316 MISE. Společně s televizním pořadem připravuje tým TURBO 316 navazující evangelizační kampaň. Její součástí bude informovat české křesťany o zkušenostech a ovoci projektu z minulých dvou let jeho existence. Hodnocení projektu a také záběry z nového pořadu EXIT 316 MISE můžete shlédnout v krátkém videu na internetové adrese: <http://www.youtube.com/watch?v=Ns0VhvanF8Y>.

Daniela Rajcová, vedoucí komunikace TURBO 316

VRT

Na tento dubnový týden se mohl vydat každý mládežník, který chtěl se chtěl duchovně obohatit. Pozvánka na tuto akci slibovala: chvály, vyučování, sdílení, modlitby, Duch svatý, volný čas, film a opravdu se tak stalo. Na bruntálské faře jsme měli možnost chválit zpěvem, vyslechnout si názory druhých na probíraná vážná témata, debatovat na téma Duch svatý a jeho ovoce, měli jsme prostor si osobně popovídat a přimlouvat se za sebe. Nechyběl ani odpočinkový film a také naplňování tělesných potřeb (jídlo). Víkend jsme zakončili bohoslužbami, na nichž jsme se podíleli.

Další obdobný víkend bude již 6. - 8. června v Hrabové. Pozvánka a přihláška visí na <http://moravskoslezska-mladez.evangelnet.cz> na webu moravskoslezské mládeže.

jirk@

Krasov 2008

Jak se začíná stávat příjemnou tradicí, vydávají se členové Sboru ČCE z Krnova do Evangelického kostela v Krasově, který je našim střediskem, na jarní úklid. Ani letos tomu nebylo jinak a 8. května jsme se kolem 9,30 začali scházet u kostela v Krnově. Pravda, nebyli jsme první, dříve měli sraz kolaři, kteří v rámci příjemné ranní a posléze i odpolední vyjíždky ujeli pár kilometrů, aby se zapojili u jarního zkrášlování kostela a jeho okolí.

Kolem 10. hodiny jsme se sjeli většina prácechtivých v Krasově. Dříve, než začal bratr farář Radovan Rosický krátké zamyšlení, byly rozděleny nástroje a někteří z nás se chopili práce. Když jsme se ztišili v krátkém zamyšlení, rozešli jsme se po místech nám určených a přiznám se, připadalo mi to jako mezi mravenečky. Pár z nás uklízelo kostel, druhá skupinka zápasila s

čerstvě posečenou trávou okolo kostela, další likvidovali plevel na chodníku kolem kostela. Nad námi bděl tedy spíše na vysokém žebříku stál Jirka Marek, který čistil okapy na kostele. A nad ním a vůbec nad všemi bděl ještě JEDEN, který nemluvil, ale krásně to všechno skloubil. Takže bylo něco po poledni a hlavní úklid byl ukončen.

Po práci je třeba naplnit si žaludky. Tak Radovan nachystal ohniště, něco na pálení a už praskal oheň a nad ním se houpali párky a další pochutiny, které pomohou dodat energii fyzickou. Po obědě přijela Katka, která si připravila hru pro děti, kterých se přijelo zapojit taky celkem dost. Hledali klíče k pokladu velký klíč, který pak skrýval něco dobrého na mlsání.

Kolem 15. hodiny jsme se zase všichni začali rozjíždět domů. Kolik nás bylo? Mám pocit, že víc než 2 nebo 3, takže snad další krůček k naplnění Božího díla byl učiněn. Hlavně, že jsme se mezi sebou cítili fajn, byla dobrá nálada a práce? Ale té máme přece všichni dost, když ji chceme najít.

Pavel Loyda

Letní tábor pro školní děti - „Hot line to the heaven“

Travná 2008 - 18. 8. - 23. 8. 2008

Vážení rodiče, cílem našeho letního prázdninového tábora bude umožnit dětem z našeho města prožít krásné chvíle v dobrém kolektivu, v přírodě, kde se mohou naučit spoustu užitečných dovedností a upevnit si smysl pro opravdové přátelství a čest. Tábor bude jako obvykle veden v duchu křesťanské etiky.

Tábor se uskuteční v termínu: Od pondělka 18. 8. 2008 do soboty 23. 8. 2008 na

Travné v rekreačním středisku občanského sdružení „Setkávání“. Letošní tábor bude trochu netradiční, protože budeme ubytováni v rekreačním středisku, to znamená, že budeme mít pevnou střechu nad hlavou. OS Setkávání provozuje Dům setkávání ve vesnici Travná, kde je možnost jednoduchého ubytování jednotlivců i skupin o až 40 lidech. Kapacita ubytování je rozdělena mezi tři pokoje v prvním patře a tři pokoje v podkroví. V prvním patře jsou pokoje pro 4, 8 a 8 osob a podkroví je upraveno převážně pro přespávání mládeže a dětí na velkých podestách s matracemi. V přízemí je jídelna a kuchyně se spíží. Dále koupelny a WC v přízemí a prvním patře. V druhém patře je pingpongový stůl a „ateliér“, což je místnost pro setkávání větší skupiny lidí. V celém okolí jsou skvělé podmínky pro bohatý a zajímavý program a hry v přírodě. Během celého tábora zajišťuje odborný zdravotní dozor vyškolený zdravotník. Věková hranice je 7 - 15 let. **Na letošní tábor, zvezme díky možnostem a ubytovací kapacitě také odvážné rodiče, kteří by nám chtěli během tábora s něčím pomoci. Program bude koncipován pro děti, rodiče se jej mohou zúčastnit, předpokládá se jejich spolupráce a respektování táborového programu.**

Doprava na tábor bude tak jako v minulých letech vlastními auty nebo vlakem do Javorníku, kde vás vyzvedneme. **Kontaktní osoba** - R. Rosický - mobil: 777 954 409. **Cena** tábora je 1320 Kč,-. V případě, že někdo bude potřebovat potvrzení pro zaměstnavatele, nebo bude žádat o sociální dávku na rekreaci svého dítěte, můžeme mu poskytnout potvrzení pro úřad, nebo zaměstnavatele. Další informace a přihlášky na tel. č.: 552 302 109 Krnov - ev. fara.

Radovan Rosický

Ježíš a děti

Ježíš moc malý.

Už ti to někdo někdy řekl?

Musíš počkat, až budeš dospělý,

abys mohl řídit auto

aby ses mohl oženit,

aby sis mohl koupit dům,

Ale existuje něco mnohem důležitějšího, co už teď můžeš, přestože jsi ještě dítě:

X	X	A	B	A	X	A	A
Y	A	X	X	X	T	X	A
X	X	A	A	P	X	A	R
A	Ī	X	T	X	X	X	A
X	X	E	A	A	X	L	E
M	A	A	X	X	J	A	X
X	E	Ž	A	A	A	Ī	A
A	X	X	X	Š	X	A	E

Ježíš by chtěl, aby ses také ty stal jeho kamarádem. On je ten nejlepší přítel, jakého člověk vůbec může mít.

Kdo se může stát Ježíšovým kamarádem?

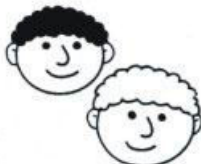
Jenom děti.

Jenom kazatelé nebo faráři.

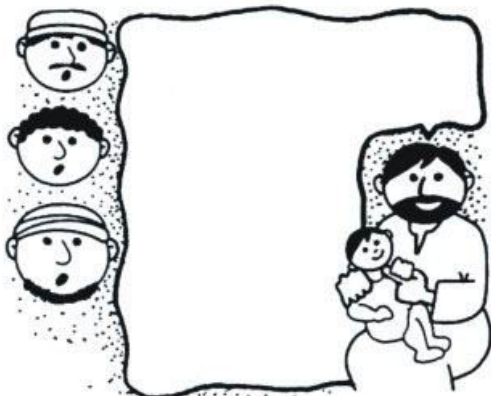

Každý, kdo dělá to, co říká Ježíš.

Jenom dospělí.

Matouš 10,14 ti prozradí, co řekl Ježíš svým učedníkům:...

Ježíš tě miluje a je jedno, kolik ti je let.

VYROB SI BAREVNÝ OBRÁZEK NA OKNO

Co k tomu potřebuješ:

pergamenový papír (můžeš použít i papír na pečení či průsvitný papír), fixy (také černou), černý kartón (nebo tvrdý papír nabarvený na černo), lepidlo, nůžky

1. Polož pergamenový papír na dole uvedenou kresbu a obkresli všechny čáry.
2. Políčka na svém obrázku různobarevně vymaluj.

3. Popros maminku nebo tatínka, aby ti vystříhli dva čtverce z černého kartónu, které budou o něco větší než tvůj obrázek.
4. Uprostřed obou čtverců vystříhni kruh stejně veliký jako je tvůj obrázek. (Popros maminku nebo tatínka, aby ti pomohli.)
5. Vystříhni svůj obrázek – ale nech kolem dokola malý okraj.
6. Nalep svůj obrázek na jeden ze čtverců tak, aby byl vidět dírou.
7. Slep oba čtverce dohromady. Pověs svůj obraz na okno, aby jím mohlo procházet světlo.

(Od té doby, co vstal Ježíš z mrtvých, je Pánem nade všemi a nade vším.)

Československá církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangelnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	dětský křesťanský klub Smajlíci © v D.N.O. na Revoluční ul. - každý 2. a 4. pátek v měsíci (kromě prázdnin)
	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v D.N.O. na Revoluční ul., č. p. 34

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže a klub dětí).

Pravidelná shromáždění v Krasově:

2. a 4. neděle v měsíci	14.00 hod.	bohoslužby
1. a 3. úterý v měsíci	9.00 hod.	biblická hodina

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.
V letním období bývají nedělní bohoslužby v evangelickém kostele.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina u br. Galdy, č. p. 306

Špetka humoru na závěr :o)

Přijdou do nebe řidič autobusu a farář. Svatý Petr pozve dovnitř řidiče a farářovi řekne, aby počkal. Farář se samozřejmě naštve a povídá: „Proč mám já, zbožný člověk, který celý život věrně slouží bohu, čekat na vstup do nebe kvůli nějakému řidiči?“ Svatý Petr na to: „Tak podívej, když ty jsi v kostele kázal, tak všichni spali, zato když on řídil, všichni se modlili!“

Redakční rada:

Bedřich Marek, Bronislav Kielar, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová,
techničtí redaktori - Petr Malík a Hanka Kučerová

Toto číslo neprošlo řádnou korekturou jako obvykle, proto prosíme, omluvte případné chyby.

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz